

Capibara Magie

Cara krijgt vleugels

Emma Young

Illustraties: Pamela Yeung

Vertaling: Saskia Martens

STANDAARD UITGEVERIJ

Verwennerij	15
De Klaverbeekweide	23
Een verrassingsbezoek	31
Het Capibara-Café	39
Een nieuw nest	49
Twee kronen	57
De beste verjaardag	63
Taart om mee te nemen	71

Verwennerij

Tingeling, tingeling, tingeling!

De bel aan de deur van het café rinkelde boven Cara's hoofd. Ze stapte binnen met haar mama, papa en grote zus Tara. De familie was hier voor een echte weekendverwennerij: een heerlijke capicino en een stuk aardbeientaart!

‘Zoek jij alvast een tafel’, zei mama. ‘Dan ga ik bestellen.’

Cara ging op een bank zitten en keek rond. Dit café was haar favoriete plek! De muren waren roze en versierd met kleine cupcakes. Het felle ochtendlicht scheen door de ramen naar binnen.

Kato kwam naar haar toe. Ze had haar witte schort aan. ‘Dag Cara! Heb je leuke plannen voor vandaag?’

‘We gaan naar het capibarahuis aan het meer en ik ga daar van de hoogste duikplank springen!’ riep Cara. Ze

wiebelde op de bank

omdat ze bruiste

van energie.

‘Het wordt
geweldig!’

Het capibarahuis aan het meer was mooi en had een rieten dak. Het stond aan de rand van het Lagunemeer en iedereen mocht het gratis gebruiken om te ontspannen.

‘Ik heb mijn badpak en zwemvliezen en...’

‘Rustig aan, Cara’, zei Tara. Ze legde een hand op haar schouder.

‘We kunnen je niet volgen. Je praat zo snel!’

Cara had nu eenmaal de gewoonte overenthousiast te worden.

Mama kwam terug met een dienblad vol meeneembekers en een grote doos die was dichtgeknoopt met een rood lint.

‘Ik dacht dat we dit konden meenemen naar het meer’, zei ze. Ze gaf de doos aan Cara. ‘Dan kunnen we picknicken!’

‘Dat is een goed idee’, zei papa. ‘Taart smaakt altijd beter buiten.’

Cara’s buik rommelde goedkeurend en ze wipte van de bank. Het was een schitterend plan! Ze kon niet wachten om naar het meer te gaan en die taart op te eten...

Cara snuffelde in de lucht en besloot ervoor te gaan. *Drie... twee...*

EEN! Daar ging ze!

Ze rende zo snel ze kon over de lange boomstam en deed een bommetje in het Lagunemeer.

PLONS!

Cara kwam weer boven water en haar snorharen bewogen tevreden. Dat was een van haar beste sprongen ooit!

Maar toen klonk er een jammerende stem vanaf de oever.

‘Cara, je hebt het weer gedaan!’ Tara hield een druipende pagina omhoog. ‘Je hebt mijn boek vernield.’

Tara zat onder een parasol te lezen. Lezen en in de herfstzon liggen waren haar twee favoriete bezigheden. Maar Cara’s grote plons had alles verpest... alweer.

‘Oeps! Sorry, Tara.’ Cara probeerde een giechel te verbergen achter haar poot. Het was niet haar schuld dat haar zus niet inzag hoe leuk de wereld kon zijn als je op avontuur ging!

‘Het is tijd voor onze picknick!’ kondigde hun mama aan.

Cara's pluizige capibara-oren gingen overeind staan en haar hele lijfje verstijfde. Ze bewoog niet meer.

O nee! De taart van het café. De taart die Cara helemaal naar hier had gedragen, in een doos met een rood lint eromheen. De taart waarvan ze stiekem had gesmuld in het capibarahuis aan het meer, toen alle anderen buiten waren.

Nu ontbrak er een heel stuk.

‘Dit wordt zo’n verwennerij!’ zei mama.

Tara's gezicht klaarde op en ze krabbelde recht op haar poten. ‘Ik kan niet wachten om ervan te eten’, zei ze.

Oeps! dacht Cara. *Ik heb het alweer gedaan.*

Ze wist dat ze had kunnen wachten, maar ze had zich niet kunnen inhouden! Haar schouders gingen hangen toen ze de anderen het huis in volgde. Daar rook het naar aardbeientaart. Een perfecte taart.

Waaruit een enorme capibara-hap ontbrak.

O nee!

Mama tuurde in de doos. ‘De taart is...’ Ze staarde naar het grote gat in de taart en de glazuurlaag. ‘Hij is vernield!’

Cara draaide zich om en keek naar een lieveheersbeestje dat op de muur krom. ‘Hij is niet echt vernield. Misschien is er gewoon wat aan... geknabbeld?’

Haar zus kneep haar ogen tot spleetjes. Het was alsof ze op magische wijze kon voelen dat Cara's enthousiasme weer de overhand had genomen. ‘Heb jij van de taart gegeten?’ vroeg ze.

Cara's snorharen trilden. ‘Ervan gegeten?’ riep ze. ‘Nee! Waarom zou ik dat hebben gedaan...?’

www.standaarduitgeverij.be
info@standaarduitgeverij.be

Oorspronkelijke titel: *Cara the Shimmer Wings Capybara*

Tekst: © Emma Young, 2026

Cover en illustraties: Pamela Yeung © Scholastic, 2026

Nederlandstalige uitgave © 2026 Standaard Uitgeverij nv,
F. Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen

Vertaling: Saskia Martens

Zetwerk: Debby Bruers

Alle rechten van reproductie, vertaling en aanpassing zijn
uitdrukkelijk voorbehouden voor alle landen.

ISBN 978 90 02 28969 9

D/2026/0034/326

NUR 282

Gedrukt in China

Niets uit deze publicatie mag worden gebruikt voor het trainen van artificiële intelligentie zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Scholastic Limited. Onder voorbehoud van de EU-wetgeving behoudt Scholastic Limited zich uitdrukkelijk het recht om dit werk uit te sluiten voor tekst- en datamining (art. 4, lid 3 Richtlijn (EU) 2019/790).